

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.17.0186.N

E G, *alias D Z, alias J G, alias M H, alias E B, alias E B, alias D B*, zonder gekende woon- of verblijfplaats,

beklaagde,

eiser,

met als raadsman mr. Luc Arnou, advocaat bij de balie te Brugge, met kantoor te 8210 Zedelgem (Loppem), Rijselstraat 2, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

1. **F P**,

burgerlijke partij,

2. **C P**,

burgerlijke partij,

3. **L C**,

burgerlijke partij,

4. **A D**,

- burgerlijke partij,
5. **E T**,
- burgerlijke partij,
6. **M R**,
- burgerlijke partij,
7. **J B**,
- burgerlijke partij,
8. **R H**,
- burgerlijke partij,
9. **P O**,
- burgerlijke partij,
10. **A D H**,
- burgerlijke partij,
11. **G D H**,
- burgerlijke partij,
- verweerders.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, correctionele kamer, van 24 januari 2017.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, drie middelen aan.

Raadsheer Filip Van Volsem heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Luc Decreus heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF***Beoordeling****Ontvankelijkheid van het cassatieberoep*

1. Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt niet dat de eiser zijn cassatieberoep heeft laten betekenen aan de verweerders, zoals vereist door artikel 427 Wetboek van Strafvordering.

In zoverre gericht tegen de beslissingen op de tegen de eiser door de verweerders ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen, is het cassatieberoep niet ontvankelijk.

Eerste middel

2. Het middel voert schending aan van artikel 6.1 EVRM: het arrest oordeelt ten onrechte dat ingeval van voortgezette misdrijven de redelijke termijn begint te lopen vanaf het ogenblik dat de vervolgte persoon werd verplicht zich te verdedigen tegen het laatste feit dat de uiting vormt van hetzelfde misdadig opzet; de redelijke termijn vangt aan vanaf het ogenblik dat de beklaagde weet dat hij voorwerp uitmaakt van een vervolging en het gegeven dat daarna nog nieuwe feiten worden gepleegd, doet aan deze regel geen afbreuk.

3. Volgens artikel 6.1 EVRM heeft eenieder bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging recht op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. Die bepaling strekt ertoe te vermijden dat een beklaagde te lang in onzekerheid leeft over het lot van de tegen hem ingestelde strafvervolging.

4. Aanvangspunt voor de berekening van de redelijke termijn is het tijdstip waarop een persoon het voorwerp uitmaakt van “*een beschuldiging*”, dit is vanaf het ogenblik dat hij in verdenking is gesteld of door kennisname van enige andere daad van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek onder de dreiging van een strafvervolging leeft, waardoor hij verplicht is bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen “*de beschuldiging*”.

5. Indien een strafvervolgning tegen een beklaagde meerdere gedurende een zekere tijdsperiode gepleegde misdrijven tot voorwerp heeft, waarvan de rechter aanneemt dat ze werden gepleegd met eenzelfde misdadig opzet, vangt de redelijke termijn aan op het ogenblik waarop de beklaagde voor één of meerdere van die misdrijven wordt "*beschuldigd*".
6. Artikel 6.1 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, verzet zich ertegen dat bij voortgezette misdrijven de redelijke termijn voor het geheel van de vervolgte misdrijven slechts een aanvang neemt op het tijdstip waarop de beklaagde wordt "*beschuldigd*" van het laatst gepleegde misdrijf.
7. De rechter kan bij de beoordeling van de redelijkheid van het tijdsverloop het gegeven dat de beklaagde gedurende een zekere tijdsperiode meerdere misdrijven heeft gepleegd in aanmerking nemen als een element dat de strafvervolgning complex of complexer maakt of als een gedraging van de beklaagde die de voortgang van de vervolging beïnvloedt.
8. Het arrest dat oordeelt dat bij een voortgezet misdrijf, zoals in deze zaak, de redelijke termijn slechts begint te lopen vanaf het ogenblik waarop de eiser wordt verplicht zich te verdedigen betreffende het laatste misdrijf dat de uiting vormt van hetzelfde misdadig opzet, verantwoordt de beslissing over de redelijke termijn niet naar recht.

Het middel is gegrond.

Overige middelen

9. De middelen die niet kunnen leiden tot ruimere cassatie of cassatie zonder verwijzing, behoeven geen antwoord.

Omvang van de cassatie

10. De cassatie van de beslissing over de aangevoerde miskenning van de redelijke termijn leidt tot de vernietiging van de beslissing over de straf, maar laat eisers schuldigverklaring onaangetast.

Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering voor het overige

11. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het uitspraak doet over eisers verweer betreffende de redelijke termijn en zijn veroordeling tot straf en tot het betalen van een bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Verwerpt het cassatieberoep voor het overige.

Veroordeelt de eiser tot twee derden van de kosten van zijn cassatieberoep.

Houdt de beslissing over de overige kosten aan en laat die over aan de verwijzingsrechter.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

Bepaalt de kosten op 436,48 euro.

Dit arrest is geweest te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Paul Maffei, als voorzitter, de raadsheren Filip Van Volssem, Alain Bloch, Antoine Lievens en Erwin Francis, en op de openbare rechtszitting van 23 mei 2017 uitgesproken door voorzitter Paul Maffei, in aanwezigheid van advocaat-generaal Luc Decreus, met bijstand van griffier Frank Adriaensen.

F. Adriaensen

E. Francis

A. Lievens

A. Bloch

F. Van Volsem

P. Maffei

Verzoekschrift

NIET VERBETERDE KOPIE